

Прийшла моя мати до мене
З якогось далекого поля,
З якоїсь гіркої розлуки,
З якоїсь тяжкої мандрівки.

А що принесла мені мати
З якогось далекого поля,
З якоїсь гіркої розлуки,
З якоїсь тяжкої мандрівки?

— Ой сину, тобі принесла я
З такого далекого поля,
З такої гіркої розлуки,
З такої тяжкої мандрівки

Не мало і не багато, —
З такого далекого поля,
З такої гіркої розлуки,
З такої тяжкої мандрівки...

— Ось тільки-но вузол розв'яжу, —
З такого далекого поля,
З такої гіркої розлуки,
З такої тяжкої мандрівки...

— Ой мамо, ну, чом ви так довго?
З такого далекого поля,
з такої гіркої розлуки,
З такої тяжкої мандрівки...

— Ой, що ж бо я наробила? Принесла тобі полив'яного коня, а треба було б — весільний перстень, ой, сину, почекай хвилинку,

Ще хвилю, одну лиш хвилинку, —
З такого далекого поля,
З такої гіркої розлуки,
З такої тяжкої мандрівки...

Пішла вона, й досі немає —
З якогось далекого поля,
З якоїсь гіркої розлуки,
З якоїсь тяжкої мандрівки...

1966

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.